

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemaje za celo leto 3 gld. 40 kr. za pol leta 1 gld. 70 kr. za četrt leta 90 kr pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. 10 kr., za četrt leta 1 gld. 10 kr.

V Ljubljani 4. februvarija 1891.

Obseg: Setev je pred durmi. — Stara matica v panji. — Vprašanja in odgovori. — Zemljepisni in narodopisni obrazi. Naši dopisi. — Noviĉar.

Gospodarske stvari.**Setev je pred durmi.**

Setev je pred durmi, seveda za pridnega in umnega gospodarja, za starokopitneža je pa še četrt leta časa. Kakšen pa je glede setve razloček med umnim gospodarjem in starokopitnim? Razloček je velik, zato je pa tudi odgovor obširen.

Starokopitni gospodar pred sv. Matijo še misli ne na seme, katero bode pomladi sejal, a umni gospodar si priskrbi dobrega semena vže po zimi. Prvi vseje tisto žito ki mu je v žitnici od lanskega pridelka ostalo na dnu, ter ne gleda prav nič na to, ali je seme lepo in težko, ali je čisto in ali mu da dovolj pridelka; umni gospodar odbere pa za seme najlepše in najteže zrnje, očisti je s strojem, ali pa izbere po zimi, ko ni drugega dela zrno do zrna. Umni gospodar seme večkrat premeni t. j. dobi ga iz drugega kraja, ker tuje seme nekaj let bolje rodi nego privajeno domače. Starokopitnež obdela njivo površno in jo poseje s slabim semenom, umni gospodar pa zvrši vsa dela prav skrbno in namoči poprej seme v raztopljenim bakrenem vitrijolu, da prepreči snetivost.

Starokopitni gospodar mora na svojo njivo kmalu poslati plevice ki mu z velikimi stroški rujejo plevel iz redkega in snetivega žita, umni gospodar se pa veseli dobro zarasle in brezplevelne njive, ker on je uže po zimi skrbel, da ni sejal plevela.

Kakšen je pa razloček med starokopitnežom in umnim gospodarjem glede žetve? Razloček je velik, a odgovor kratek: Prvi pridelal malo slabega žita, drugi pa veliko najlepšega zrnja, ki mu ga mlinarji radi drago plaĉajo.

Vzlic temu je pa imel prvi še veliko več stroškov, ker po zimi dobro seme odbrati je ceneje nego po leti zapleveljeno njivo pleti.

A tudi v življenji je med obema razloček: Starokopitnež zabavlja čez nove čase, slabe letine itd., gre k oderuhu po denarja na posodo in slednjič pri takem gospodarstvu in pri sedanjih dragih časih mora priti na boben, umni gospodar pa vidi, da je z veliko pridnostjo in umnostjo lahko prebiti sedanje čase, gre po denarja, ako ga uže potrebuje, v hranilnico, kjer ga dobi za nizke obresti, in skuša z obrestmi vred vsako leto malo vrniti, ker on kot umen gospodar vsako leto vendar nekaj pri živini prigospodari, ker vidi, da žito sicer mora sejati, a da je boljša živinoreja.

Toraj gospodarji! setev je pred durmi, in kakeršna setev, takšna bode žetev. Še je čas! Izberite ali omislite si za seme najboljše in najteže zrnje, očistite je in imejte je pripravljeno za setev, kajti med odlašanjem vas lahko čas prihiti, in prihodnjo pomlad bodete morali umno postopanje zopet za leto dni odložiti. V krajih koder žito rado postane snetivo, morate je pred setvijo nekaj ur močiti v vodi, v kateri je raztopljena bakrena galica, in potem je posušiti. To prav gotovo pomaga. Ako bodete zraven tega na svojih njivah razne rastline pravilno vrstili, njive dobro obdelali ter jih pognojili z dobrim predelanim gnojem, gotovo ne bode med žitom plevela, prihranili si bodete veliko stroškov, a pridelali še enkrat več, in dobra letina je gotova, ker Bog pomaga le pridnim.

Stara matica v panji.

Nekega dne pride k meni moj čebelar ter mi zatoži, da je prvi roj matico zapravlil. Pri prvi priliki ga grem pogledat. Pogledam najprej, kako leta; pa dalje

